HILARIUS PICTAVIENSIS
12. Jh. Seite 8v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26271
Copyright: Admont, Benediktinerstift

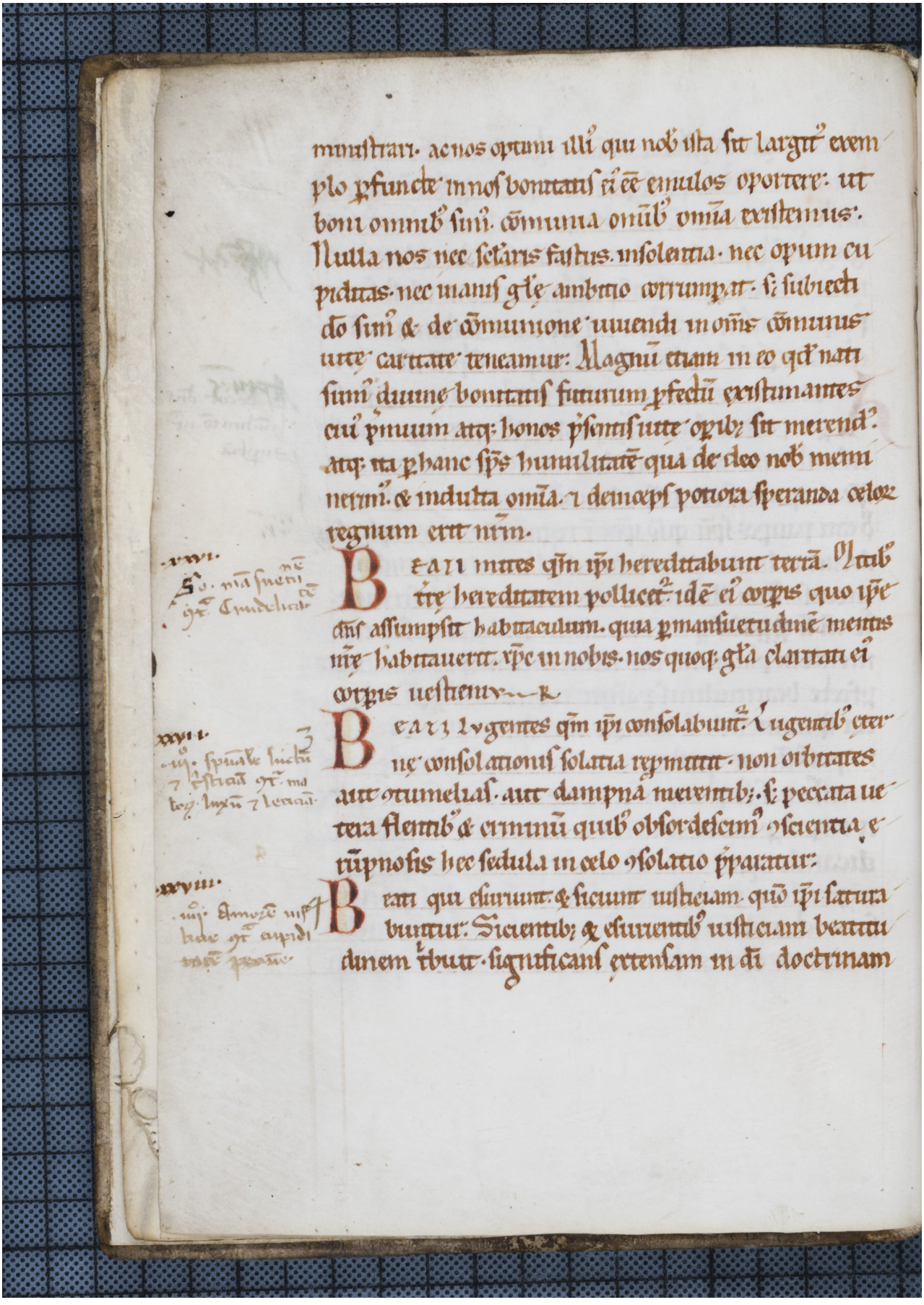

ministrari. ac nos optimi illi qui nob ista sit largit exem
plo pfuncte in nos bonitatis ei ee emulos oportere: ut
boni omnib sim. cōmunia omib omia existemus.
Nulla nos nec sclaris fastus. insolentia. nec opum cu
piditas. nec inanis gle ambitio corrumpat. s; subiecti
do sim & de cōmunione uiuendi in oms cōmunis
uite caritate teneamur: Magnū etiam in eo qd nati
sum diuine bonitatis futurum pfectū existimantes
cui pmium atq; honos psentis uite opib; sit merend.
atq; ita p hanc sps humilitatē qua de deo nob memi
nerim. & indulta omia. 7 deinceps potiora speranda celor
regnum erit nrm.

xxvi. So. nia suetudinē 7 crudelitatē

Beati mites qm ipi hereditabunt terrā. Mitib
tre hereditatem pollicet. idē ei corpis quo ipe
dns assumpsit habitaculum. quia p mansuetudinē mentis
nre habitauerit. xpc in nobis. nos quoq; gla claritati ei
corpis uestiemur.

xxvii. iij. spuale luctū 7 tristiciā 7 ma lor. luxū 7 leticiā.

Beati lugentes qm ipi consolabunt. Lugentib eter
ne consolationis solatia repmittit. non orbitates
aut ctumelias. aut dampna merentib; s; peccata ue
tera flentib & criminū quib obsordescim ɔscientia e
rūpnosis hec sedula in celo ɔsolatio pparatur:

xxviii. iiij. Amorē iustitie 7 cupiditatē pecunie

Beati qui esuriunt. & sicuiunt iusticiam. quō ipi satura
buntur. Sicientib; & esurientib iusticiam beatitu
dinem tribuit. significans extensam in di doctrinam